

Nr 158

Av herr **Larsson, Thorsten, m. fl.**, *angående värdeminskningsavdraget för byggnad som ingår i rörelse.*

(Lika lydande med motion nr 183 i Andra kammaren)

Frågan om reglerna för värdeminskningsavdrag vid beskattningen för byggnad som ingår i rörelse har under senare år vid upprepade tillfällen varit föremål för riksdagens behandling. I förbindelse därmed har även närbesläktade problem berörande jordbrukets driftsbyggnader varit föremål för diskussion. När dessa frågor togs upp i ett antal motioner inför 1962 års riksdag föranledde de dock icke någon riksdagens åtgärd. Bevillningsutskottet erinrade beträffande frågan om värdeminskningsavdrag för jordbrukets driftsbyggnader, att uppdraget att utreda denna fråga av Kungl. Maj:t anförtrotts en särskild sektion av skattelagssakkunniga och att denna utredning beräknades föreligga under år 1962. Utredningen torde även i huvudsak ha färdigställts och kommer att framläggas i början av innevarande år.

Beträffande frågan om värdeminskningsavdrag för byggnader i rörelse har bevillningsutskottet framhållit, att det kan antagas att allmänna skatteberedningen vid sitt utredningsarbete även kommer att behandla denna fråga och att det mest ändamålsenliga skulle vara att frågan prövas i ett större sammanhang. Vid sin behandling av denna fråga vid fjolårets riksdag framhöll bevillningsutskottet även, att frågan om generösare avdragsregler icke kan avgöras utan att samtidigt en prövning sker av hur inkomstbegreppet bör vara utformat för byggnad som är anläggningstillgång.

Det bör i sammanhanget erinras om att föregående års riksdag biföll i proposition nr 56 föreslagna nya avskrivningsregler för täckdikningsanläggningar och skogsvägar. I propositionen betonades, att när avskrivningsregler för tillgångar av grundförbättringsnatur införes, måste detta ske med bibehållande av nuvarande inkomstbegrepp vid försäljning av fastighet. Inkomstbegreppet kan väntas bli föremål för en ingående utredning av allmänna skatteberedningen, vilken utredning enligt departementschefen borde avvaktas. Detta gör det nödvändigt att begränsa eventuella avskrivningsregler till sådana tillgångar för vilka det kan föreligga ett omedelbart behov av ändrade skatteregler. I propositionen framhölls beträffande det väntade skattebortfallet, att det allmänt sett är svårt att beräkna minskningen i beskattningsunderlaget som blir en följd av åtgärder som de här avsedda. Ökade och bättre avpassade investeringar, som torde bli en följd av ändamålsenligare avskrivningsregler, bör emellertid rimligtvis på lång sikt även

medföra ökade intäkter, varför minskningen i beskattningsunderlaget kan väntas bli av synnerligen begränsad omfattning.

De reformer som här genomförts och som alltså gäller täckdikningsanläggningar och skogsvägar kan väntas bli kompletterade av reformer även vad gäller jordbrukets driftsbyggnader sedan den nu arbetande utredningen slutfört sitt arbete. Det förtjänar att understryka angelägenheten av att en reform härvidlag snarast kan komma till stånd. De nu tillämpade grunderna vid taxering för inkomst av jordbruksfastighet har nämligen vissa betänkliga konsekvenser, som direkt kan sägas vara rationaliseringshämmande. Vanligen torde t.ex. inte avdrag medges för hela kostnaden vid modernisering av ekonomibygnad, då vid utbyte av förslitna delar av byggnaden nytt modernt material användes eller t.ex. ny inredning insattes. Likaledes torde icke heller avdrag i allmänhet medges vid omdisponeringar och utvidgningar av ekonomibygnader, som i och för sig icke innebär en grundförbättring men väl är betingade av tillämpning av nya rön och metoder för djurhållningen. Bestämmelserna bör utformas så, att skattemässiga hänsyn inte onödigtvis lägger hinder i vägen för en på grundval av modern byggnads- och produktionsteknik motiverad modernisering av jordbrukets byggnadsbestånd.

I vad gäller byggnader i rörelse har värdeminskningssavdraget enligt gällande praxis gjorts beroende av den i sammanhanget företedda utredningen beträffande vederbörande byggnads livslängd. Utan dylik närmare utredning torde avdrag för fabriksbyggnad i allmänhet medges med 2 å 3 % på anskaffningsvärdet. En bättre anpassning av avdraget till den faktiska värdeminskningen bör eftersträvas. Det torde i allmänhet vara så, att värdeminskningen är mest betydande under de första åren sedan en byggnad kommit till uppförande. Detta förhållande har lagts till grund för bestämmelserna t.ex. i övriga nordiska länder, där väsentligt generösare avdrag för värdeminskning gäller.

En allmän strävan inom näringslivet är att anpassa investeringarna efter utvecklingen. Detta innebär bland annat att den faktiska livslängden för byggnader i produktionen avsevärt förkortas. En ekonomisk livslängd som icke bringas till rimlig överensstämmelse med den tekniska livslängden måste i längden i hög grad komma att verka hindrande för den snabba utveckling inom näringslivet som nu är ett villkor för livskraft och konkurrensmässighet. Inte minst med hänsyn till de krav på näringslivet som det internationella handelspolitiska läget ställer kan denna i stort sett tekniska fråga icke vila i avvaktan på allmänna skatteberedningens behandling. Den kan med hänsyn till omfattningen av sitt arbete kanske inte inom den närmaste framtiden väntas ha möjlighet att behandla härmed sammanhängande spörsmål. Det är i hög grad angeläget, att frågan får en särskild skyndsam behandling och att en samordning med reformeringen av avskrivningsreglerna för jordbrukets driftsbyggnader kommer till stånd efter förslag av en särskild utredning.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om skyndsamt utredning av frågan om värdeminskningsskatt för byggnad som ingår i rörelse och att förslag till nya regler härför och för värdeminskningsskatt för driftsbyggnader i jordbruket snarast framläggas i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 23 januari 1963

Thorsten Larsson

Eric Carlsson

Harald Pettersson

Bertil Jonasson

Nr 159

Av herr **Peterson, Erik Gustav**, och herr **Nyman**, *angående ändring av reglerna för beskattning av realisationsvinst vid försäljning av eget hem.*

(Lika lydande med motion nr 182 i Andra kammaren)

Stockholm i januari 1963

Eric Peterson

Sven Nyman